

AB-AEGON ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ RT SZÉKHÁZA SZOMBATHELY, PARAGVÁRI ÚT 17.

ÉPÍTÉSZ: NAGY TAMÁS

TAMÁS NAGY: AB-AEGON
GENERAL INSURANCE CO.
HEADQUARTERS,
SZOMBATHELY

During those nine months spent at the construction of the AB-Aegon office building I came across with some new concepts—new at least in building and development—courage, trust, punctuality and reliability.

This was due to four young men who had invested their savings in a doubtful venture, and had also taken out a loan. They really had to have great courage as well as needing an implicit trust in order to believe that it was worth thinking of a high quality building in the field of the speculative market. This building could have been built for half of the amount it had cost because speculative building means very cheap and speedy construction with a sale at the highest possible profit. These young men believed

Tervező cég: AXIS Építésziroda Kft. Építész munkatárs: Tusnády Zsolt; belsőépítész: Lovas Pál; statikus: Miklós Róbert; gépész tervező: Gombás István; elektromos tervező: Falusi Tibor. Tervezés éve: 1991. Ki-vitelezés éve: 1991–92. Vállalkozó-kivitelező: BAU-MONT Építőipari Kft., Szombathely. Fotó: Nagy Tamás

Új – legalábbis az építésben új fogalmakkal ismertetett meg a sors az elmúlt másfél év során a szombathelyi AB-Aegon székház építése alatt: bátorság, bizalom, pontosság és meg-bízhatóság.

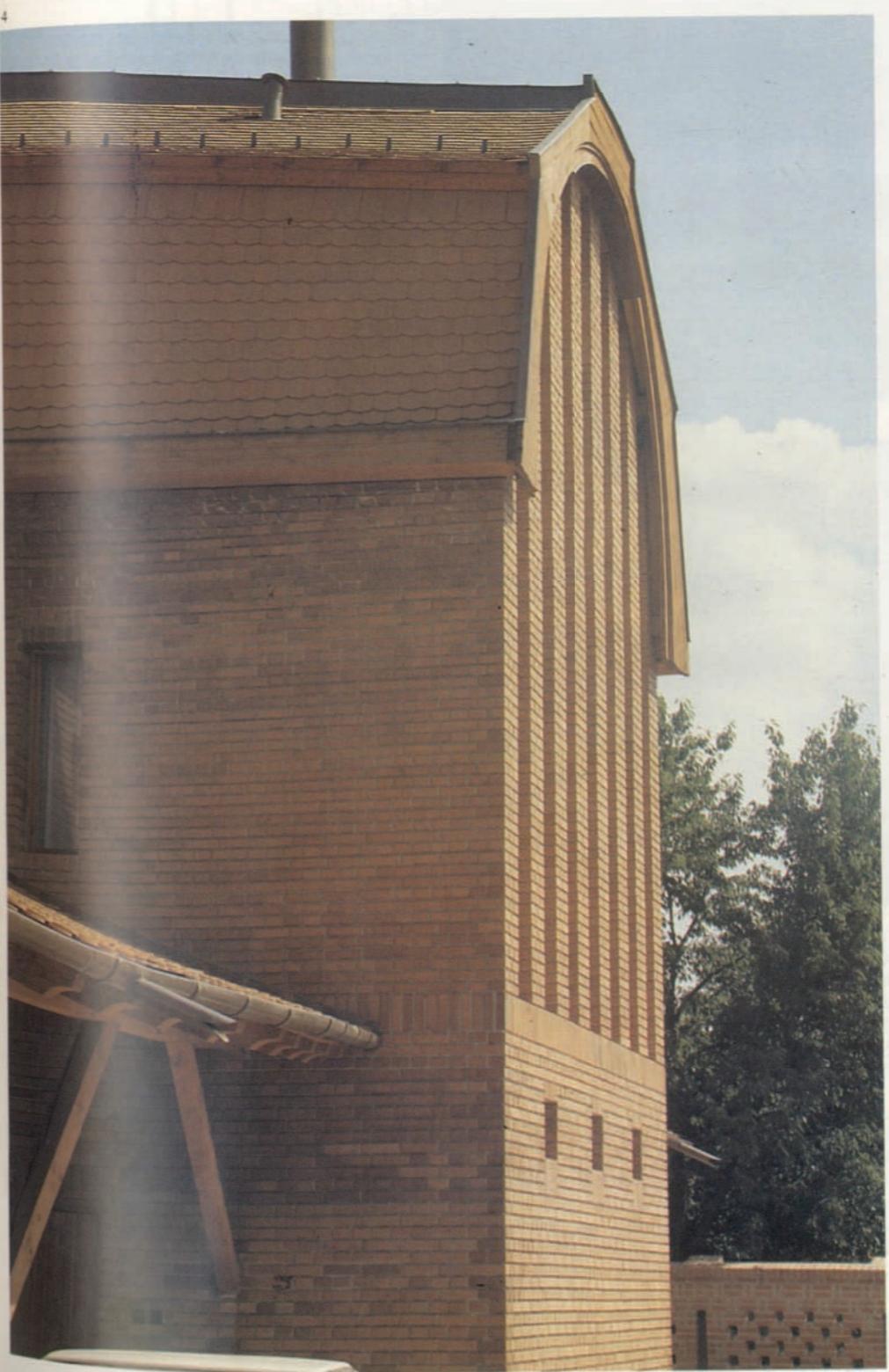
Mert nagy bátorságra volt szüksége annak a négy fiatalembereknek, akik

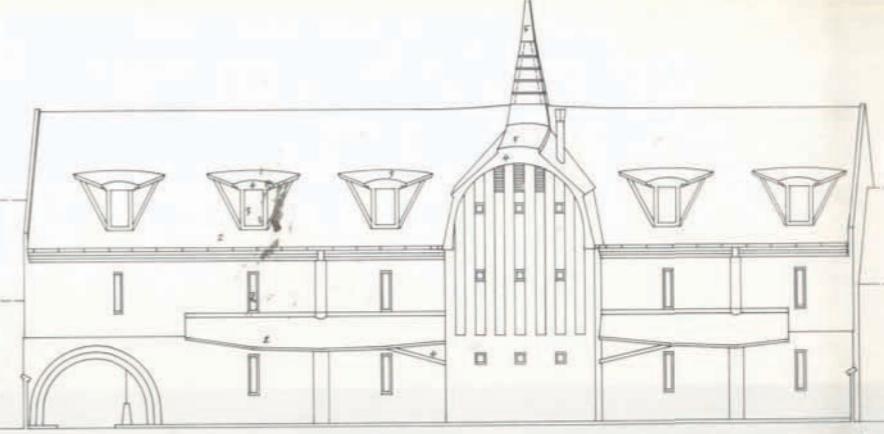
1. Az emeleti hall a felülvilágítóval
2. Főhomlokzat
3. Az udvari homlokzat rajza
4. A kiszolgáló blokk udvari homlokzata
5. Kitekintés a lépcsőházról
a főhomlokzat felé
6. A főhomlokzat részlete

1

4

3

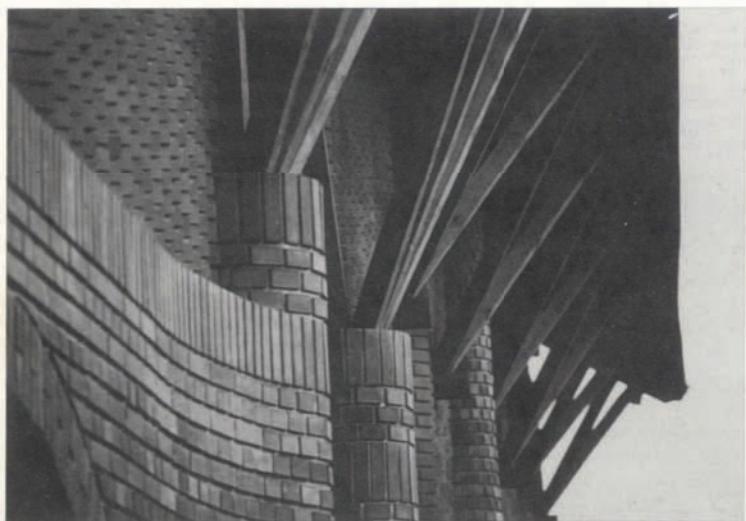
5

6

1. The first floor lobby with the roof light
2. Main facade
3. Court-yard elevation
4. Court-yard elevation of the service block
5. Looking out from the staircase to the main facade
6. Detail of the main facade

DÉL-DUNÁNTÚLI TERVEZŐ VÁLLALAT – PÉCSITERV

however that quality could be turned into money at the end.

Punctuality and reliability should not be new concepts for an architect but nevertheless it was unusually impressive that the laminated safety glass arrived from the other end of the country according to the prefixed schedule and the scaffolding was taken down just when it had to be.

The reader might think that this short article was written to praise a group of entrepreneurs although it is rather to speak of my hope of a more universal validity.

I hope that it is still possible to regain the esteem of our profession. That minimal administration and a few handshakes which can result in a generally profitable venture. That a building can express not only the joy of the designing work but that of its realization as well. That a mason or a carpenter can be proud of his work. That the inauguration of a building can be a celebration for everyone who has taken part in its realization.

I hope that those young men from Szombathely will keep their trust and optimism in the hard times as well and that we architects, will be able to take part in many similar ventures in the future.

AB-Aegon Biztosító Rt. székháza, Szombathely
Építész: Nagy Tamás

7–8. A főhomlokzat részletei

9. Metszet az előcsarnokon keresztül

10. Emeleti alaprajz: 1. előcsarnok – légtér,

2. kiszolgáló blokk, 3. irodák

11. Földszinti alaprajz: 1. előcsarnok,

2. kiszolgáló blokk, 3. irodák,

4. ügyfelfogalmi tér, 5. átrajzi

AB-AEGON General Insurance Co., Headquarters, Szombathely

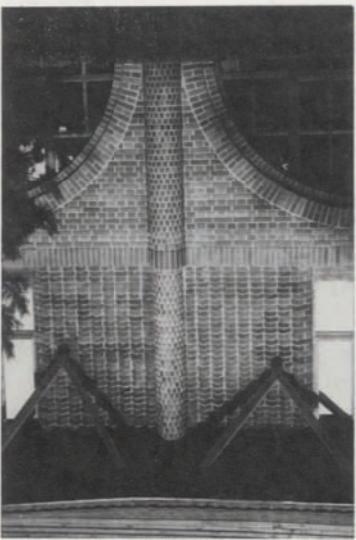
Architect: Tamás Nagy

7–8. Details of the main facade

9. Section across the entrance hall

10 First floor plan

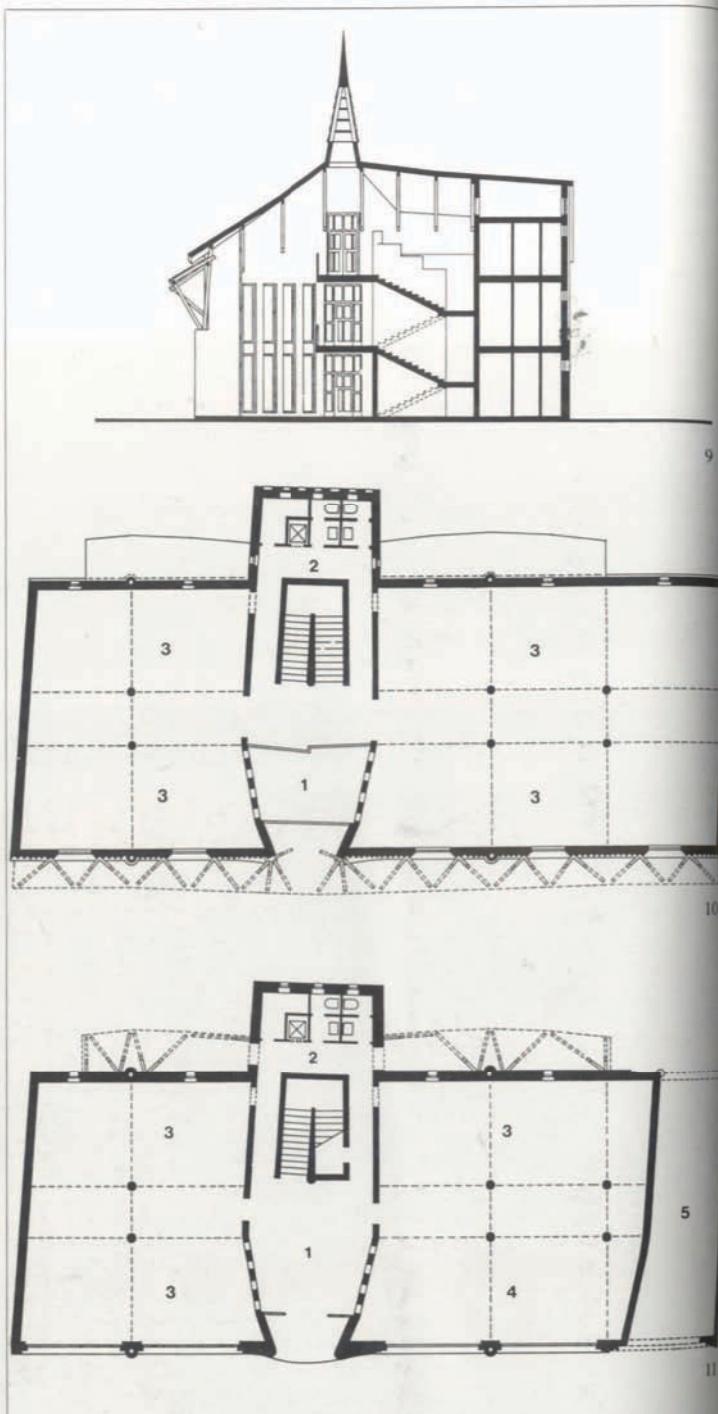
11. Ground floor plan

megtakarított pénzükkel egy bizonytalan kimenetelű vállalkozásba fektetik, sőt, uzsorakamatra ahoz még kölcsönt is felvesznek. Föltétlen bizalom kellett ahoz, hogy elhiggyék, érdemes igényes házban és nemes anyagokban gondolkodni, ha a spekulációs piacra teszik lábukat. Ezt a házat ugyanis a feléből is felhúzták volna. Mivel a spekulációs építésben a legolcsóbban és a leggyorsabban kell házat építeni, aztán nagy haszonnal eladni azt.

Úgy tűnhet, mintha egy vállalkozócsapat dicséretéről szóna ez a rövid frás, pedig egy általánosabb érvényű reményről szeretnék beszámolni e helyen.

Arról a reményről, hogy még visszaszerezhető egy szakma rangja. Hogy minimális adminisztrációval, pár kézfogással egy vállalkozás mindenki számára nyereséggel végződhet. Hogy egy házon nemcsak a tervezés, de a megcsinálás öröme is átüthet. Hogy egy kőműves vagy ács oda mer állni a munkája mellé. Hogy

DR. ZOLTÁN TÓTH: TRANSDANUBIAN DESIGNING OFFICE – PÉCSITERV

Bittersweet memories of the bureaucratic restrictions of an over-concentrated "designing factory", of its over-regulated control system and its autocracy, owing to which the other designing offices of the region could only wrangle for the bones the big, proud and overweight lion had left on its plate.

Nostalgic memories of an age when being an employee of PÉCSITERV meant prestige, when the architects of the region had an institute which unified and helped them, gave them information and provided services; where professional public life flourished; where an important architectural-intellectual concentration had a safe institutional background; where side by side with the accomplished, successful architects the new generations could always gain strength creating new ideas and introducing new ways of thinking but mastering the professional technique of our trade as well. PÉCSITERV was that design office in the Transdanubian region where every branch of our profession was represented on a high quality level and they provided a guarantee for the successful accomplishment of the most complex commissions.

The world has changed a lot and it would be good if our bitter and passionate memories were finally forgotten but the nostalgic ones live on as realities in our everyday practice.

PÉCSITERV, which is still alive and on its feet, has held a mirror in front of itself and after a significant "slim-down" there are now about 100 people working in this office and so PÉCSITERV has still remained the custodian of the most effective intellectual and professional force in the region.

Though many architects have left the office, PÉCSITERV still takes on young architects and it is still the most important architectural workshop of the southern part of the country where professional public life flourishes in spite of the increasingly polarizing environment. PÉCSITERV is still a workshop where the relationship between the architects is not characterized by the bickering of rivals on the market which can discredit the whole profession, but it is determined by a cooperation induced largely by mutual dependence.

I think that the works introduced here speak for themselves so there is no need to explain them. They represent the recent past. Today everyone is looking forward to the future of PÉCSITERV with more and more impatience. The slow ponderous process of privatization has frayed the nerves. Nevertheless impatience is fed by hope, a hope that we do not necessarily have to lose all our values in order to step over superfluous handicaps. We hope that PÉCSITERV will survive and it will go on fulfilling its professional role which cannot be undertaken by any other bodies in the near future. The works presented here are our references as well which may help in the upkeep of our image in the market.

1. Vállalati üdülő, Orfű (24. oldal). Építész: Dombai Gyula. Műképfotó.

2. Műszaki Szakközépiskola, Műszaki Főiskola és Sportszárak. Paks, Atomerőmű (18. oldal). Építész: Várnagy Péter. belsőépítész: Uherkovich Ágnes.

A szakközépiskola utcai homlokzata

3. Palotaváros Úzletház, Székesfehérvár (21. oldal). Építész: Rádóczy (F.) László. Az északi oldal árkádsora, mögötte az épület

1. Rest home, Orfű (on p.24). Architect: Gyula Dombai. Model photo

2. Technical Secondary and High School, Paks Atomic Power Station (on p.18). Architect: Péter Várnagy, interior designer: Agnes Uherkovich. Main facade of the Secondary School

3. "Palotaváros" Shopping Centre, Székesfehérvár (on p.21). Architect: László (F.) Rádóczy. Arcade on the north front, the building in the background

Kesernyés emlékek a túlkonzentrált tervgyár bürokratikus kötöttségeiről, túlszabályozott ellenőrző mechanizmusáról, egyedülvalóságáról, mely mellett a régióban rajta kívül létező megyei tervező vállalatok csak arra a kontra figyeltek, amit a nagy és büszke, de elhizott oroszlán jöllakottságában otthagyt a tányér szélén.

Nosztalgikus emlékek egy olyan korból, amikor rang volt a PÉCSITERV-ben dolgozni, amikor volt a térségben az építészeknek egy olyan intézménye, amely összefogta, segítette, információival, szolgáltatásokkal láta el a térség építészeit, ahol élénk szakmai közölet folyt, ahol egy meghatározó építészeti-szellemi koncentráció kapott biztos intézményi háttérrel, ahol a kiforrott, befutott építészek mellett mindig újra és újra megizmosodhattak az új építés generációk, új gondolatokat, szellemiséget is termelte, de egyben elszájtítva a szakmaiság begyakorlott mesterségbeli fogásait is.

A PÉCSITERV volt a Dél-Dunántúlon az az építész iroda, ahol minden szakág magas szinten volt megtalálható, és így a legösszetettebb feladatok megoldására is biztos referenciát tudott adni.

A világ természetesen sokat változott, és jó lenne, ha kesernyés és indulatgerjesztő emlékeink talajukat veszve végleg elfelejtődnénk, nosztalgikus emlékeink pedig a napi gyakorlatban valóságként élhetnek tovább. Erre még talán megvannak az esélyeink.

A PÉCSITERV – mely munkáival ebben a számban olyan tükröt tart maga elé, melybe az egész szakma belenézhet – még talpon van, még él. A jelentős „karcúsodás” után most mintegy 100 fő dolgozik ebben az irodában, s ezzel a PÉCSITERV még mindig a térség leghatékonyabb szellemi koncentrációját képviseli.

Az építészek állandó kiválása mellett a PÉCSITERV még mindig fogadja a fiatal építészeket, még mindig a szakma legjelentősebb olyan műhelye itt a déli végéken, ahol műhelymunka folyik, ahol szakmai közélet van – az egyre inkább polarizálódó közigben is. A PÉCSITERV még mindig egy olyan műhely, ahol az építészek egymáshoz való viszonyát nem a piaci ellenfelek egymást maró és végül is az egész szakmát lejárató magatartásformája, hanem az egymásra utaltságóból is folyó együttműködés hárázza meg.

A közöttünk munkák, úgy érzem, magukért szólnak, azokról bevezetésként fölösleges beszélni. Ezek a közelmúltat reprezentálják. Ma mindenki a PÉCSITERV jövőjére tekint – egyre türelmetlenébbül. A privatizálás hosszúra nyúlt folyamata megviselte az idegeket. De a türelmetlenséget remény táplálja, remény abban, hogy nem feltétlenül kell minden értelmet elvesztenünk ahoz, hogy túlléphessünk az értelmetlen koloncokon. Remény abban, hogy a PÉCSITERV továbbra is piacképes marad és továbbra is betöltheti azt a szakmai szerepét, amit más formáció aligha vállalhat át tőle egyhamar. A bemutatott munkák – referenciaiként – talán segíthetnek a talponmaradásban.

dr. Tóth Zoltán